

УДК 811.161.2'373.232.1(477.44)

К. О. Фартушняк

*аспірантка кафедри української мови філологічного факультету
Одеського національного університету імені І. І. Мечникова
e-mail: katu_306@mail.ru*

ПРИЗВИЩА МЕШКАНЦІВ ТРОСТЯНЕЦЬКОГО РАЙОНУ ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ, ПОХІДНІ ВІД НАЗВ ПРОФЕСІЙ ТА РОДУ ЗАНЯТТЯ

Здійснено системний аналіз прізвищ мешканців Тростянецького району, які мотивовані найменуваннями професій та роду заняття. Зроблено лексико-семантичний аналіз антропонімів цього регіону.

Ключові слова: антропонімія, прізвище, мотивувальне слово, апелятив, лексико-семантична група.

У системі українських власних найменувань, що склалася протягом минулих віків, відображено всі аспекти народного життя на різних історичних етапах. Тому прізвища є одним із важливих джерел для дослідження мови, історії, матеріальної й духовної культури нашого народу. Відповідно вивчення регіональних прізвищ, зокрема їх мотивувальної бази, належить до **актуальних** завдань сучасної ономастики.

Виникнення значної частини прізвищ мешканців Тростянецького району Вінницької області пов'язане з професійним заняттям людини. Вони походять від прізвицьк, що характеризували особу за професією, заняттям або специфікою діяльності. Ці лексеми дають багатий матеріал для дослідження економічного життя країни (промисловості, торгівлі, ремесел, сільського господарства тощо) [6, с. 99].

Досліджувані прізвища походять від іменників, що називають професію, ремесло, вид заняття. Ю. Редько пише з приводу цього, що якби у нас не було інших даних про соціальний склад населення України, про його основні заняття та професії, економіку та культуру епохи розпаду феодалізму і зародження капіталізму, то існуючі сьогодні родові прізвища могли б служити джерелом для майже повної і достовірної реконструкції картини життя в цей період [2, с. 127].

Мета статті — лексико-семантичний аналіз сучасних українських прізвищ мешканців Тростянецького району Вінницької області, для яких мотивувальною базою стали назви професій та лексика на позначення різного роду занять. Досягнення поставленої мети передбачає виконання таких **завдань**: здійснити кількісну характеристику антропонімних одиниць, мотивованих назвами професій та роду занять; визначити мотиви творення цих прізвищ; запропонувати лексико-семантичну класифікацію досліджуваних офіційних найменувань.

Об'єктом нашого дослідження є сучасні українські прізвища мешканців Тростянецького району. **Предметом** вивчення обрано лексико-семантичні та структурні особливості прізвищ досліджуваного району. **Джерельною базою дослідження** послуговували реєстри народження та одруження, надані відділом державної реєстрації актів цивільного стану реєстраційної служби міськрайонного управління юстиції Тростянецького району, телефонний довідник та списки прізвищ, надані податковою інспекцією цього району.

Доведено, що інформація, яку несуть прізвища з основами на позначення найменувань ремісників, підкріплена свідченнями історичних досліджень, у яких знаходимо, що в період активного формування прізвищевої системи, тобто під час перетворення індивідуальних прізвиस्क у спадкові офіційні найменування прізвищевого типу, успішно розвивалися численні ремесла: виробництво продуктів харчування, обробка металів, будівництво, виготовлення тканин та виробів з них, гончарна справа, обробка шкіри та інше [1, с. 59]. Тому цілком закономірним є той факт, що прізвища, які виникли на базі назв професій, становлять важливу підгрупу прізвищ серед тих, що містять у своїх основах апелятивну лексику.

Прізвища, утворені від назви професії, легко передавалися нащадкам і ставали спадковими, бо і сама професія часто переходила із покоління в покоління. У межах лексико-семантичної групи прізвищ досліджуваного регіону, мотивованих апелятивами, що пов'язані з назвами роду занять та професій, виокремлюємо такі підгрупи:

1. промисловість і ремесло;
2. сільське господарство;
3. військові посади;
4. торгівля;

5. церква;
6. соціальний стан;
7. служба при дворі;
8. адміністративні посади;
9. музика, мистецтво.

Промисловість і ремесло — найчисельніша тематична група, що нараховує 72 прізвища: *Боднар, Бендар, Бондренко, Бондарець, Бондарчук, Бондар* ← бондар ← боднар — майстер, ремісник, що виробляє бодні, дерев'яні відра [4:1, с. 210]; *Бердар* ← бердар — майстер, що виготовляє бердо (деталь ткацького верстата) [4:1, с. 158]; *Бортник* ← бортник — той, хто займається бортництвом [4:1, с. 221]; *Воскобійник* ← воскобійник — той, хто добуває віск з вошини [4:1, с. 743]; *Вугляр* ← вугляр — людина, що випалює деревне вугілля [4:1, с. 781]; *Гончаренко, Гончарук, Гончар* ← гончар — майстер, який виготовляє посуд та інші вироби з глини [4:2, с. 124]; *Гірник* ← гірник — робітник гірничої промисловості [4:2, с. 75]; *Гонта, Гонтар* ← гонтар — той, хто виготовляє гонт (тонкі дощечки) [4:2, с. 123]; *Діхтярук, Діхтяр, Дегтяр* ← дігтяр — той, хто виготовляє або продає дьоготь [4:2, с. 298]; *Колесник, Колесов, Колісецький, Колісніченко, Колеснік, Колісник* ← колісник — колісний майстер [4:4, с. 225]; *Коваленко, Ковальов, Ковальчук, Коваль* ← коваль — майстер, що виготовляє металеві предмети [4:4, с. 202]; *Кравченко, Кравчук, Кравецький, Кравець* ← кравець — фахівець із пошиття [4:4, с. 319]; *Кушніров, Кішніренко, Кушнір* ← кушнір — фахівець, що вичиняє хутро із шкіри та шиє хутрянні вироби [4:4, с. 425]; *Колодєєв, Колодько, Колодій* ← колодій — діал. колісник [4:4, с. 228]; *Мельников, Мельникович, Мельниченко, Мельничук, Мельник* ← мельник — власник млина або той, хто працює у млині [4:4, с. 761]; *Майстерюк, Майстренко, Майструк* ← майстер — фахівець з якого-небудь ремесла, митець або керівник окремої ділянки виробництва [4:4, с. 599]; *Майданюк, Майданік, Майданик* ← майданник — *заст.* смоляр [4:11, с. 693]; *Мірошников, Мірошник* ← мірошник — мельник (власник млина або той, хто працює у млині) [4:4, с. 746]; *Маляр* ← маляр — робітник, що займається фарбуванням будівель, стін приміщень [4:4, с. 613]; *Пасічник* ← пасічник — той, хто займається розведенням бджіл [4:6, с. 86]; *Резнік, Резніков, Різніченко, Різун, Різник* ← різник — 1. той, хто забиває худобу або птицю на м'ясо; 2. продавець м'яса; м'ясник [4:8, с. 565]; *Пи-*

марчук, Римар ← римар — майстер, який виготовляє ремінну зброю [4:4, с. 485]; *Столярчук, Столяр* ← столяр — робітник, фахівець, що займається обробкою (тоншою, ніж при теслярських роботах) дерева і виготовленням виробів із нього [4:9, с. 728]; *Слюсар* ← слюсар — робітник, який обробляє метали ручним або механізованим інструментом, а також складає, регулює, ремонтує машини та механізми [4:9, с. 385]; *Токаренко, Токареєв, Токарчук, Токар* ← токар — робітник, фахівець з механічної обробки металу, дерева й інших матеріалів способом обточування на верстаті [4:10, с. 177]; *Ткаченко, Ткачик, Ткачук, Ткач* ← ткач — робітник, майстер, який виготовляє тканини на ткацькому верстаті [4:10, с. 153]; *Тесленко, Тесля* ← тесля — займається обробкою дерева [4:10, с. 101]; *Шаповаленко, Шаповалов, Шаповал* ← шаповал — майстер, який виготовляє з вовни шапки та інші вироби способом валяння [4:11, с. 409]; *Шкляр* ← скляр — майстер, який склить вікна, вставляє скло у вікна [4:9, с. 807]; *Швець* ← швець — майстер, який шиє взуття [4:11, с. 499].

Базою творення антропооснов, похідних від лексем на позначення понять **сільського господарства**, послугувало 11 апелютивів, які стали мотивом утворення 23 прізвищ: *Господарик* ← господарник — той, хто займається господарством, хто веде господарство [4:2, с. 140]; *Гайдей* ← гайдай — пастух овець [4:2, с. 16]; *Житнюк, Житник* ← житник — 1. *заст.* посада, що полягала у догляді за житом, зерном; 2. той, хто випікає житники (хліб з ячмінної крупи) [7]; *Жаткевич* ← жаткар — той, хто управляє жаткою (машиною для скошування зернових та інших рослин) [4:2, с. 513]; *Косаренко, Косар* ← косар — той, хто косить траву, збіжжя [4:4, с. 304]; *Козар* ← козар — пастух кіз [4:4, с. 210]; *Овчарук, Овчюр, Овчар* ← вівчар — той, хто доглядає овець [4:1, с. 551]; *Пастушенко, Пастух* ← пастух — той, хто пасе стадо, череду, отару [4:6, с. 91]; *Стадійчук, Стаднічук, Стадник, Стадник* ← стадник — *заст.* пастух [4:9, с. 636]; *Чабанюк, Чебан, Чебаненко, Чабан* ← чабан — пастух [4:11, с. 259]; *Череденко, Чередник* ← чередник — пастух [4:11, с. 304].

Лексеми, що позначають **військові посади**, виступають мотивувальною базою для 16 прізвищ: *Атаманко, Атаманюк, Атаманчук* ← отаман — 1. *іст.* виборний або ватажок козацького війська; 2. *заст.* ватажок, керівник [4:5, с. 801]; *Драбанич, Драбанюк, Драбинич* ← драбант — *заст.* 1. охоронець можновладної особи або солдат, що охо-

роняє командуючого; 2. офіцерський денщик у козацьких військах [4:2, с. 403]; *Джуранський, Джура* ← джура — зброєносець у козацької старшини на Україні в 16–18 столітті [4:2, с. 263]; *Гетьман* ← гетьман — в XVI ст. виборний ватажок козацького війська Запорізької Січі, з XVII ст. до 1764 р. — начальник козацького війська та верховний правитель України [4:2, с. 58]; *Жовнір* ← жовнір — 1. *іст.* солдат польської армії; 2. *діал.* солдат [4:2, с. 539]; *Замковий* ← замковий — один із військовослужбовців, що входять до складу обслуги артилерійської гармати [4:3, с. 215]; *Капітанов, Капітанчук, Капітанець* ← капітан — 1. офіцерське звання або чин в армії, що надається після звання старшого лейтенанта; 2. командир корабля [4:4, с. 94]; *Стрілець, Стрілецький* ← стрілець — воїн особливого постійного війська [4:9, с. 774].

Базою для творення прізвищ, похідних від лексем на позначення понять **торгівлі**, послугувало 5 слів, з якими на діяхронічному рівні пов'язане творення 13 аналізованих прізвищ: *Корчмарчук, Корчменко, Корчмар* ← корчмар — *заст.* господар корчми; шинкар [4:4, с. 303]; *Олійніченко, Олійнічук, Олініченко, Оліяничук, Олійник* ← олійник — той, хто добуває і продає олію [4:5, с. 689]; *Тютюнник* ← тютюнник — 1. той, хто вирощує тютюн; 2. *заст.* продавець тютюну [4:10, 335]; *Чумаченко, Чумаков, Чумак* ← чумак — візник, торговець, який перевозить сіль, рибу на волах [4:11, с. 382]; *Шинкаренко* ← шинкар — *заст.* власник шинку [4:11, с. 453].

Церква — у словотвірній структурі прізвищ цієї підгрупи виокремлюється 6 іменників, з якими на діяхронічному рівні пов'язане творення 12 офіційних антропонімів: *Богомаз* ← богомаз — той, хто малює ікони; іконописець [4:1, с. 209]; *Владика* ← владика — 1. архієрей, митрополит; 2. той, кому належить яка-небудь власність, майно [4:1, с. 728]; *Дяков, Дяченко, Дячинський, Дячок, Дячук, Дяк* ← дяк — служитель православної церкви, що допомагає священику під час служби [4:2, с. 450]; *Ксьондзик* ← ксьондз — польський католицький священик [4:4, с. 380]; *Паламарчук* ← паламар — служитель православної церкви, що допомагає священику під час богослужіння; дячок, псаломщик, причетник [4:6, с. 20]; *Чернець, Чернецький* ← чернець — член релігійної громади, який прийняв постриг і дав обітницю вести аскетичне життя відповідно до монастирського статуту; монах [4:11, с. 311].

Служба при дворі — одна з найменш продуктивних лексичних баз творення українських прізвиськ. Ця підгрупа містить 10 антропооснов, що мотивуються 5 апелятивами: *Дворський, Дворецький* ← дворецький — старший лакей у панському дворі [4:2, с. 224]; *Кучеров, Кучер* ← кучер — *розм.* людина, яка править кінним екіпажем, найчастіше найманим [4:4, с. 422]; *Кухар* ← кухар — робітник, що готує їжу [4:4, с. 420]; *Пекарський, Пекар* ← пекар — робітник, який випікає хлібні вироби [4:6, с. 110]; *Поваров* ← повар — *розм.* робітник, що готує їжу [4:6, 635]; *Стороженко, Сторожук* ← сторож — особа, що охороняє когось, щось [4:9, с. 734].

Антропооснови, мотивовані лексемами, які містять у собі вказівку на **соціальний стан** першоносія, становлять ще одну тематичну групу. Ця підгрупа нараховує 9 прізвиськ: *Паневник, Панек, Панченко, Панчишин, Панчук, Панюк, Панюшкіна, Панянчук* ← пан — той, хто займав привілейоване становище в дореволюційному суспільстві, належав до забезпечених верств міського населення, інтелігенції [4:6, с. 41]; *Шляхтун* ← шляхта — дрібне дворянство колишньої феодальної Польщі [4:11, с. 496].

Адміністративні посади — 3 апелятиви послуговували базою творення 7 прізвиськ: *Песарчук, Писаренко, Писар* ← писар — 1. *заст.* людина, що професійно займалася переписуванням паперів; 2. працівник штабної армійської канцелярії [4:6, с. 360]; *Ревізор* ← ревізор — 1. особа, яка здійснює ревізію; 2. контролер в окремих ділянках служби руху [4:8, с. 471]; *Почтар, Почтовенко, Поштар* ← поштар — 1. особа (здебільшого службовець пошти), яка розносить кореспонденцію адресатам; 2. *заст.* службовець, який супроводжує пошту [4:7, с. 488].

Найменш продуктивна у прізвиськетворенні підгрупа **музика, мистецтво**, в якій зафіксовано всього 5 прізвиськ: *Кобзар* ← кобзар — український народний співець [4:4, с. 220]; *Трубачов, Трубіцин* ← трубач — музикант, що грає на трубі, або і сигналіст, що трубить у трубу, ріг, подаючи якийсь сигнал [4:10, с. 289]; *Цимбалюк, Цимбал* ← цимбал — музикант, який грає на старовинному музичному інструменті [4:11, с. 214].

Допрізвищева семантика офіційних антропонімів не завжди є однозначною і прозорою. З погляду походження цікавими та неоднозначними є прізвиська на візречь: *Вівчарук, Вівчарик* ← вівчар — той, хто доглядає овець; овечий пастух [4:1, с. 551] і *вівчарик* — дрібний

перелітний птах жовто-зелено-сірого забарвлення із шилоподібним дзьобом [4:1, с. 551]. Основу прізвища *Залізняк* можна пояснити лексемою *залізняк*, яка має декілька значень: 1. мінерал; 2. трав'яниста медоносна рослина; 3. річковий сірий рак; 4. торговець залізними виробами; 5. ливарник (робітник, який відливає металеві вироби) [4:4, с. 482]. Прізвища *Козачок*, *Козачук*, *Козаченко*, *Козак* містять в основі слово *козак* — 1. вільна людина з кріпосних селян; 2. представник військового стану; 3. парубок [4:4, с. 209]. Лексема *коновал*, яка має два значення, лежить в основі прізвищ *Коновалов*, *Коновалюк*: 1. *заст.* той, хто, не маючи ветеринарної освіти, займався каструванням і лікуванням коней; 2. *зневажл.* поганий лікар; неук у медицині [4:4, с. 261]. Антропоніми *Трачук*, *Трач* можуть походити від двох значень лексеми *трач*: 1. той, хто пиляє пилкою і 2. комаха, шкідник рослин [4:10, с. 241]. Прізвища *Гайдукевич*, *Гайдучок*, *Гайдук* пояснюються назвою повстанця у південних слов'ян, що боровся проти турецького поневолення, — *гайдук*, а також — це 1. солдат придворної охорони; 2. слуга в багатому домі. 3. народний танець [4:2, с. 16]. Антропонімна одиниця *Воловодюк* могла утворитись від лексеми *воловодюк* — той, хто пасе волів або від слова *воловодити* — *розм.* довго вирішувати яку-небудь справу; зволікати [4:1, с. 727]. Прізвища *Вознюк*, *Возняк*, *Возний* може походити від апелятива *возний* — судовий урядовець у Польщі, Литовському князівстві й на Україні до 19 століття [4:1, с. 720] або від дієслова *возити* — переміщати, пересувати, доставляти кого-, що-небудь машиною, возом і т. ін. [4:1, с. 724]. Прізвище *Грабар* пояснюється лексемою *грабар*, яка має два значення: 1. робітник на земляних роботах, землекоп і 2. *діал.* гробокопач [4:2, с. 150]. Антропонімна одиниця *Рудницький* може мотивуватись як лексемою *рудник* — *заст.* той, хто копає руду [4:8, с. 896], так і кольороназвою *рудий*, характеризуючи зовнішні ознаки першоносія. Утім, як саме мотивуються вишеназвані прізвища, однозначно сказати не можна, що дає підстави кваліфікувати їх як полісемантичні.

Мотивація досліджуваних прізвищ не завжди пов'язана з апелятивами. Це може бути назва дії, місця роботи тощо. Свідченням цього можуть слугувати прізвища *Перевозник*, яке утворене від дієслова *перевозити*; *Перегонець* — від дієслова *перегонити*; *Прядко* — від дієслова *прясти*. Прізвища можуть також мотивуватися безпосередньо від найменування засобу праці чи певної справи: *Скрипак*, *Скрипник*, *Скри-*

пар, *Скрипка* ← скрипка — смичковий чотирьохструнний музичний інструмент, найвищий за регістром [4:9, с. 320]; *Дудоладов*, *Дудченко*, *Дудін*, *Дудко*, *Дудник*, *Дуднік* ← дудка — народний духовий музичний інструмент у вигляді порожнистої трубки з отворами [4:2, с. 431].

Деякі прізвища походять від просторічних прізвиськ людей тієї чи іншої професії, ремесла: *Козоріз*, *Козороз* ← козоріз — той, хто ріже кіз; *Свинобій*, *Свинобой* — той, хто ріже свиней; *Шкурман* — ремісник, який чинить, обробляє шкіри (чинбар). Прізвиськом осіб, які тримали і розводили корів, було найменування *Коровій*.

Прізвища, похідні від назв різного роду занять та найменувань професій, — вагома частина антропонімікону Тростянецького району Вінницької області. Дослідження мотивувальної лексико-семантичної бази прізвищ мешканців цього регіону показало, що 205 антропонімів з 3 125 походять від назв занять та професій (6,3 %). Зафіксовано 80 апелятивів на позначення найменувань професій, ремесел, роду занять, які виокремлюються у словотвірній структурі прізвищ. Найбільш продуктивними у прізвищетворенні виявилися лексеми на позначення осіб, діяльність яких пов'язана з промисловістю та ремеслами, що, у свою чергу, дало можливість простежити репертуар найпоширеніших і найпопулярніших професій Тростянецького району. Подільські прізвища, мотивовані назвами професій та роду занять, цілісно відображають економічне життя досліджуваного району, а також домінувальні види господарської діяльності його мешканців.

Перспективу дослідження прізвищ, генетично мотивованих найменуваннями роду заняття та професій, пов'язуємо з вивченням їх шляхів творення.

Список використаної літератури

1. Добровольська О. Я. Назви ремісників за даними англійської та української антропонімії / О. Я. Добровольська // Магічне світло імені / упоряд. і відп. ред. С. М. Медвідь-Пахомова. — Ужгород, 2003. — С. 58–59.
2. Редько Ю. К. Назва професії як основа виникнення частини українських родових прізвищ / Ю. К. Редько // Дослідження і матеріали з української мови. — К., 1959. — Т. 1. — С. 127–136.
3. Сердюк А. І. Антропонімічна система сучасної української мови (на матеріалі прізвищ та прізвиськ села Осьмаки Менського району Чернігівської області) / А. І. Сердюк, Л. О. Макуха // Вивчаємо українську мову та літературу. — 2013. — № 16–18. — С. 83–91. — ISBN 978–611–00–0374–2

4. Словник української мови : у 11 т. — К. : Наук. думка, 1970–1980. — ISBN 966–569–013–2.
5. Співвідносні з назвами професій [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.allbest.ru/>
6. Хвіщук О. В. Прізвища жителів міста Нововолинська, похідні від назв професій і ремесел / О. В. Хвіщук // Молодий вчений : Філологічні науки. — 2014. — № 6(09). — С. 99–102. — ISBN 230–45–809
7. Щербина М. Походження прізвищ жителів Городищенського району (Антропонімічний довідник. Перша частина) [Електронний ресурс] / М. Щербина. — 2011. — Режим доступу : <http://www.horodysche.org.ua/>

Фартушняк Е. А.

*аспірантка кафедри українського язика філологічного факультета
Одеського національного університета имени И. И. Мечникова
e-mail: katu_306@mail.ru*

**ФАМИЛИИ ЖИТЕЛЕЙ ТРОСТЯНЕЦКОГО РАЙОНА ВИННИЦКОЙ
ОБЛАСТИ, ПРОИЗВОДНЫЕ ОТ НАЗВАНИЙ ПРОФЕССИЙ И РОДА ЗА
НЯТИЯ**

Резюме

Осуществлен системный анализ фамилий жителей Тростянецкого района, мотивированных названиями профессий и рода занятий. Выполнен лексико-семантический анализ антропонимов данного региона.

Ключевые слова: *антропонимия, фамилия, апеллатив, мотивирующее слово, лексико-семантическая группа.*

Fartushnyak K. O.

*PhD student at Department of Ukrainian language
Odessa I. I. Mechnikov national university*

**THE LAST NAMES OF TROSTIANETS DISTRICT OF THE VINNYTSYA
REGION MOTIVATED BY THE LINE OF WORK AND THE NAMES OF
THE PROFESSIONS**

Abstract

In the article we have carried out the systematic analysis of the last names of Trostianets district of the Vinnytsya region motivated by the line of work and the names of the professions. The study of regional last names as well their motivational base, are refer to the actual problems of modern name-study. Lexico-semantic analysis of anthroponyms in this region was made. Within the lexico-semantic group of surnames in region of interest, motivated by appellative associated with the line

of work and the names of the professions, was relieving the following subgroups: 1. industry and crafts; 2. agriculture; 3. military posts; 4. trade; 5. church; 6. social status; 7. service at the court; 8. administrative positions; 9. music, art. Investigation of the reason of lexical-semantic database of the names of the inhabitants of Trostianets district showed that in anthroponymicon there are three thousand one hundred and twenty five last names, which include 125 last names motivated by the line of work and the names of the professions (6, 3 %). Eighty appellatives were lexicalized, which are outlined in word-formative structure. The most productive in the last names formation were lexical items of industry and crafts, which in turn gave the opportunity to trace the repertoire of the most popular professions of the Trostianets district. Podolia last names motivated by the line of work and the names of the professions holistically reflect the economic life of this area, and show dominate rural activities of the inhabitants.

Key words: *anthroponomy, the last name, motivating word, appellative, lexico-semantic group.*

Надійшла до редакції 02.06.2015

УДК 811.161.2'373.2+821.161.2(045)

В. А. Філінюк

*доцент, кандидат філологічних наук,
доцент кафедри української мови та літератури
Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії
e-mail: amicus.solaris@gmail.com*

ЛІНГВОПОЕТИКА ВЛАСНИХ НАЗВ (НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ ВОЛОДИМИРА ЛИСА «СОЛО ДЛЯ СОЛОМІЙ»)

У статті описано літературні власні назви, зафіксовані в романі Володимира Лиса «Соло для Соломії». Здійснено аналіз онімного простору роману як однієї з ознак ідіостилу письменника. Визначено групи власних назв (власні імена, прізвища, прізвиська, топоніми, назви свят, теоніми, міфоніми, клички тварин) та описано лінгвостилістичні функції поетонімів у художньому тексті.

Ключові слова: *літературна ономастика, літературні власні назви, антропоніми, топоніми, текст, ідіостиль.*